

stadfæstet ved Londontractaten; thi deri staaer, at det danske Monarchie bestandig skal vedligeholdes; men, skulde dette afhænge af en Stemmehøjmajoritet i en Forsamling, hvori forskjellige Bestanddele af Staten tage Deel, vilde det være misligt. I Tiden er det vel at haabe, at der vil udvikle sig en Tilslutning mellem de forskjellige Statsdele; men herpaa tør man ei for Tiden bygge.

Jeg troer saaledes, at Forsamlingen gjør rettest i at blive alene ved det Forslag, som er gjort under Nr. 8, og at det under alle Omstændigheder er den eneste Veie, Regjeringen kan gaae ind paa.

Tscherning: Den ærede Minister, som nys satte sig, udtalte sluttelig et Raad, som jeg for min Part skal følge. Jeg skal med Fornøielse fremtræde som det jeg virkelig er i denne Sag; jeg er i denne Sag virkelig Regjeringens „Riffeduffe,“ jeg bruger just dette Udtryk, for at give det en hæderlig Betydning, og jeg vil gjøre, hvad der staaer i min Magt, der hvor ingen Andre, og jeg endnu mindre end de Andre, kan gjøre noget bedre end Regjeringen, for at skaffe den nærværende Regjering Styrke. Derfor vil jeg tilraade, at vi ikke gaae ind paa disse forskjellige her foreliggende Forslag; men jeg skal ikke blive staaende ved det af denne Grund alene. Der er andre Grunde, som tildeels ere blevne udtalte af den ærede Minister, men som maaskee ikke ere blevne hørte, som jeg skal gjentage og fuldstændiggjøre i Dverensstemmelse med min særlige Opfatning af den hele Sag. For det Første skal jeg udtale min Tak til den ærede Forslagsstiller, der sidst talte, fordi han har, idet han stillede sine Forslag, strax antydet, at han ikke vilde lægge nogen Hindring i Veien for den endelige Afgjørelse, hvilken Veien den saa gif, naar den ikke kom udenfor det tidligere bekjendte Forslag. Det er allerede et stort Skridt vundet, at vi, om vi end ikke have hans Samstemning til at gjøre det, som jeg troer Fleertallet her i Salen onsker at gjøre, dog heller ikke have hans Modstand, da hans Modstand hidtil dags har været af en meget ubholdende Art, og som jeg med den største Fornøielse skal anerkjende af en dyb patriotisk Oprindelse; men jeg troer, at den har staaet

paa en ganske falsk Grundvold. Jeg skal først tage mig den Frihed at gjøre opmærksom paa, at § 3 af Forretningsordenen, som omtaler Formandens Pligter med Hensyn til alle Udfærdigelser fra Rigsdagen, giver os Sikkerhed nok for, at den Beslutning, vi her tage, kommer paa rette Maade derhen, hvor den skal, der, hvor den kan faae sin Betydning. Vi kunne altsaa ganske, troer jeg, berolige os ved disse Bestemmelser, og behøve ingen særlig Beslutning at tage i saa Henseende. Formen af Budskabet, forsaavidt det kun er en Form i Skrivemaaden, ligger efter min Mening ikke nødvendigviis for paa dette Standpunkt. Naar vi først have vedtaget, hvad vi, nemlig Majoriteten her af Forsamlingen, ønske skulde være Grundlaget for den Beslutning, der skal tages, saa kan der mellem 2den og 3die Behandling indkomme Forslag til en forandret Skikkelse med Hensyn til Formen. Der kan ogsaa komme andre Forslag — men det er just derfor, at den 3die Behandling væsentlig er tilstede, og da vil det ligge saavel i Rigsdagens som i Ministeriets Magt, paa en bestemt Maade at udtale sig om, hvorvidt de holde sig overtvedede om, at denne Forandring i Ordfoiningen ikke er nogen Forandring i Væsen, og, dersom den ikke er det, saa holde sig til den Ordfoining, som tilfredsstiller bedst for at give en tydelig og simpel Tilstemning til det, hvortil man vil give sin Indvilligelse. Ethvert Skjul, vi lade blive tilbage, er en Fare, som vi undgaae ved ganske simpelt at udtale os over denne Sag.

For at blive saa godt forstaaet, som jeg vil stræbe efter ved det, jeg nu vil sige, skal jeg først udtale min hele Betragtningssmaade af Forholdet, hvori vi befinde os, og hvorfor vi skulle udtale os saa simpelt, som vi kunne, ligeoverfor det kongelige Budskab. Efter min Opfattelse af det kongelige Budskab, da begjæres der ganske simpelt af os, at vi ville stille Hs. Majestæt ligeoverfor Landsdelen Danmark paa samme Maade, som han føler sig stillet ligeoverfor de andre Landsdele, saaledes at han, naar han lader udgaae en Statsact, hvorved han fastsætter den kommende Thronfølge, da kan behandle alle Statsdelene paa en lige Maade. Jeg haaber, at det ærede